

Sündis mereseire, katastrid, meremeeste seadus
ja loodi merenduse juhtiv komisjon,
sai ellu merenduse õigusraamistik kui teadus,
mis rannaelu taastamisel tähtis on!
Nii ranna-alad, lautrid, sadamad ja šlipid,
kui merenduskultuuri pärusmaa,
ja šelfialade jurisdiktsiooni nipid:
sai paika pandud Eesti rannamaa.

Nii endiselt ta neile annab valu,
kes missiooni tundmata on seatud pukki.
Lööb kabte lehte ametnike lepasalu,
neist läbi kõnnib Juubilar kui siga läbi rukki.

On täna Juubilaril peekrist põbjust juua
ning rõõmu tunda sõbrameestest beadest,
et taas homme vaimset mudapumpa luua,
mis pumpaks saasta poliitikute peadest.

Tallinnas, 18. Veebruaril 2012.a.

**Südamlike õnnesoovidega Valter Säask,
kauaaegne sõber ja aatekaaslane**

SULEV ROOSMA

80

Mees, kes sündinud veel Eesti riigi aegu,
on terve elu seisnud maa ja mere vabel.

Ta teenekas, soliidset pärjat praegu,
sest tebtud töö, mis palju oleks kabel.

Mere kutsele ta järgnes purjepaati,
sai ristsed, karastuse merevees.

See hobiks talle jäänud sellest saati,
kuigi võistlustel ka oldud võidumees.

Kuid suur on olnud kibk tal ilma muuta,
et inimväärsemaks see muutuks kõigile.

Sel ajal täbendas see väga palju suuta,
et alust panna teole õigele.

Ta ümber töökad sõbrad koondusid:
nii vesiebitus sai oma alguse,

pea mitmedki jõesuudmed moondusid,
seal Roosma pager süütas uue valguse.

Aastaid nähti rabmeldamas töökad meest,
ebitamas loodusele kingituseks andi.

Ta poliitilised kõlupead on liikand eest,
mis sest, et terve elu talle pabaks seda pandi.

Nii saabus Piritale viimaks rõõmus uudis,
mis ka Juubilari elu suurelt muutis:

Olümpiaregati kobt on nüüdsest meie linnas
ja viimaks kogemus, mis tal, ka selletõttu binnas.

Missioonist haaratud ja seades uut eesmärki
ning briljantselt tundes vesiebituse värki,

ta mõtteselgus, julgus pärjatud said toona,
sest Moskvast kätte sai nii vahendeid kui moonna.

Nii tänu temale see ebitus sai õige alge
ning Olümpia Regatt ka tänapäeva palge.

Tookordne vaimustus ei raugenud tal maha:
ta koondas Eesti vaimuinimesi seljataba,
nii Toompea taastusega tehti algust
ja Vanalinna Päevad nägid ilmavalgust.
Vaimsus nakatas ja julgust saanud rahvas
tee vabadusse murdis ühislaulus rahvas!
Gigantset tööd, mis Tallinnas sai tehtud,
poldud kunagi maailmas varem nähtud.
Nii UNESCO pärandisse kodulinn sai kantud
ja Tallinnale bulganisti privileege antud.
Kuid Kadriorgia ja laamendav Toompäisus
on põhjuseks, miks linn on praegu raisus,
sest rikkurite tallermaaks on muutunud vanalinn,
kus ainsaks väärtuseks vaid meetri kasvav hind.
Globaalsus linna arengu on keerand võssa,
sest Tallinnale tekkinud on võõras nägu:
justkui vanalinna sooja, bootsalt boitud pessa
muna munenud kui oleks võõras kägu!
Ka linlastele suunatud poliitikute kuriteod,
sest linna läbivad nii mürk kui obtlik-veod.
Uus rikkus paisutab transiidimeeste kauka,
ei riik, ei rahvas sellest saagist hauka.
Rahvale jääb surmaoht ja tervist rikkuv saast,
taas kliki rikkureile kasum leitud maast!
Ja jällegi on Juubilar just see,
kes alatusel tõmmand peale vee.
Aastat viis ei mõelnudki ta muust,
et riskianalüüs saaks kõhupäile ette tehtud puust.
Nüüd paksud toimikud on seatud kobtu ette,
et supervõim ei peidaks otsi jälle vette!

Tal saatjateks vaid ametnike nutubala
ja põllutööministri leiutatud „oma kala”.
Kui klikk on riiki õbendanud kogu väest
ning kalur kala püüab kormorani käest,
sest merel puudub juhtimine, puudub peremees,
ning võõra lipu alla seilab päris meremees!
Kas võime nimetada ennast Maaks,
kui unustanud enda ümber mere?
Kas Toompeal põlistunud kinnisvargad saaks
nii häbematult lasta rahvalt vere,
kui ise vaikides ei kiidaks beaks me alatust
ja aitaks luua kodumaist absurdsust,
kus võimatu on mõõta sigaduste ulatust
ja riigivara kantimise kordsust.
Üks suurim alatus, mis Eesti riigis tehtud,
on Merelaevanduse, Ookeani müüik.
Sest müügist saadud sente pole nähtud,
kuid välja suri kodumaine kalapüük.
Jokk-tehinguid on teoksil rodudes
ja võõras sõda möllab meie kodudes,
võimuladvik selle juures tundetu kui rajakas,
kui kõrghoone katusele pesa teinud kajakas.
Nii ootamatult jää-aeg Eesti randa laskus,
sest vanarauaks müüdi jäise mere murdjad.
See jälle miljardeid viis rahva ühistaskust
ja polnud kedagi, kes alatuse nurjaks.
Kui poleks Juubilar siis asunud kui mees,
kel veel on kodaniku julgust, vaprat vaimu
me merd ja randa kaitsma parlamendi eest,
kel rahva jätkusuutlikkusest pole aimu.